

[Erna Sørensen.]

ordning, og at dette var så meget bedre. Det er netop det, der er spørgsmålet: bliver det så meget bedre for den mor og det barn, hvorom sagen drejer sig?

Vi ved heldigvis, at 85 pct. af sagerne slutter med fastslåen af faderskab, og jeg kan sige til det ærede medlem fru Else Zeuthen, at det er ikke dem, der skal diskuteres. Det er netop resten af sagerne — dér, hvor det er et spørgsmål, hvor faderskabet skal placeres — diskussionen står om. For mig er spørgsmålet ikke, om det er ud fra et straf- eller erstatningsgrundlag, at den pågældende mand må betale for, hvad han har indladt sig på. Jeg har ærlig talt ikke så stort et hjerte, at jeg kan undskylde ham i så henseende. Fra denne talerstol må man aldrig nævne begrebet moral, men jeg synes ikke, vi kan komme uden om at tale om dårlig moral, og jeg vover altså at sige dette ud fra det synspunkt, at det var rart, om man kunne ruske lidt op i de forhold, der fører til de tilstande, vi kender. Det er jo ikke prostituerede kvinder, det drejer sig om; det er en tøjlesløs ungdom, som ikke har fået indpodet, hvad der er rigtigt, og hvad der er urigtigt, og som i stedet for, mange gange ganske uden egen skyld, kommer ud i al denne ulykke. Hvad man kan gøre for de børn, som bliver frugten af dette udsvævende liv, er hovedopgaven for os. Vi løser ikke problemet ved at oprette en ny form for faderskab, hvor staten skal træde i stedet. Jeg mener, det havde været bedre, om en mor kunne sige: den og den er egentlig din far, men han løb fra sin bidragspligt; han tog chancen.

Nu laver vi altså en ny form for lotto eller noget lignende, hvor man kan slippe for sit ansvar. Det kan i hvert tilfælde ikke blive bedre end den ordning, der gælder i dag. Jeg henstiller, at vi går mellemvejen og afventer, hvad videnskaben kommer frem til; om det skal vare 5 eller 10 år, synes jeg ikke gør noget i denne forbindelse.

Jeg har den opfattelse, at diskussionen i dag trods alt har været formålstjenlig. Alt det, der er kommet frem her, var vi afskåret fra at drøfte nærmere i udvalget. Da den højtærede ministers ændringsforslag blev stillet, blev der sagt, at det var en kends-

gerning; der blev ikke talt om forhandling, og det var det, vi var både forbavsedede og forargede over. Nu har vi fået lov til at udtale, hvad vi egentlig ville have drøftet i udvalget, og hvis det kan føre til, at flertallet inden tredje behandling kommer til et andet resultat, vil jeg gerne medvirke hertil.

Petra Petersen: Jeg vil sige til den højtærede justitsminister, at min gruppe jo ingen repræsentant har i udvalget, og jeg kan ikke af betænkningen se, at socialministeren har givet tilsagn om at ændre forsorgsloven i den retning, men jeg takker selvfølgelig for oplysningen om det givne tilsagn.

Til det ærede medlem hr. Vagn Bro vil jeg sige, at jeg sagde ikke, at det var grusomt, at et barn havde 10 fædre; jeg synes, det er uheldigt, men jeg sagde ikke, at det var grusomt. Det, jeg sagde, var; at selv om der var 10 bidragspligtige til et barn, havde det alligevel ikke en fader.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg glæmte før en enkelt bemærkning til det ærede medlem fru Petra Petersen. Det ærede medlem knyttede nogle bemærkninger til lovforslagets § 14. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede medlem har misforstået bestemmelsen. Den gælder både for børn født i og uden for ægteskab.

Til det ærede medlem fru Erna Sørensen vil jeg gerne sige, at jeg har ikke antydnet, at det ærede medlem har været ondskabss fuld over for mig. Det ærede medlem er aldrig ondskabss fuld. Jeg har undertiden en rem af huden, men det er meget sjældent, og jeg var ikke ondskabss fuld i dag.

Derimod vil jeg advare det ærede medlem imod at blande moralbegrebet ind i en debat om flere bidragspligtige. Bidragspligtige bliver kun de, der kan være fader, men moderen kan have haft en række andre forbindelser med personer, som undersøgelsen viser ikke kan være fader, og de har altså — må jeg bruge et kynisk udtryk — friløb, også fra et moralsk synspunkt. De rammes ikke af den pønalt stipulation, der i virkeligheden ligger i, at der er flere bidragspligtige. Derfor synes jeg ikke, at